

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25271/2023
01.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Мрђа, адвокат из ..., против туженог мал. ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Иван Симић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 198/23 од 12.04.2023. године, у седници већа одржаној 01.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 198/23 од 12.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев мал. туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1656/21 од 20.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се измени пресуда Другог основног суда у Београду П2 928/18 од 15.10.2018. године у ставу првом изреке, тако што ће да се обавезе тужилац да на име доприноса за издржавање туженог мал. ББ плаћа 15% од својих месечних прихода, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, почев од пресуђења, исплатом на текући рачун законске заступнице мал. туженог мајке ВВ, наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којим је тражио да суд обавезе тужиоца да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ месечно плаћа износ од 10.000,00 динара сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, почев од 05.11.2021. године као дана подношења тужбе исплатом на текући рачун законске заступнице мал. туженог мајке ВВ, ближе наведен у овом ставу изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 10.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 198/23 од 12.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Мал.тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Указивање тужиоца на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је неосновано, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 1825/11 од 01.09.2011. године, разведен је брак између тужиоца и мајке туженог ВВ1, рођене В и мал.тужени поверен мајци на самостално вршење родитељског права, а тужилац обавезан да доприноси издржавању туженог у износу од 10.000,00 динара месечно. Пресудом Другог основног суда у Београду П2 928/18 од 15.10.2018. године, измењена је претходна пресуда и тужилац обавезан да на име издржавања мал. ББ, месечно плаћа износ од 18.000,00 динара. Мал. тужени живи у породичном домаћинству са мајком у стану њених родитеља, а његова мајка је власник стана површине 50 м2, у ком стану станују и њени родитељи. Мајка мал.туженог је запослена је и остварује месечну зараду од 91.000,00 динара, а нема могућности за додатну зараду. Тужилац станује са ванбрачном супругом у стану који је у његовом власништву, запослен је и остварује зараду у месечном износу од око 65.000,00 динара, тренутно не може додатно да зарађује, његова ванбрачна супруга је запослена са месечном зарадом од око 35.000,00 динара, тренутно је на трудничком боловању и очекује дете. Тужилац поседује локал који неко време не издаје и власник је непокретности са две куће за становање, као и непокретности са викендицом. Мал. тужени има ... година, похађа ... разред средње школе и његове укупне месечне потребе за школске и ваншколске активности, појединачно наведене у образложењу другостепене одлуке износе око 53.200,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови закључили да тужбени захтев за измену раније одлуке није основан, налазећи да се околности на основу којих је донета претходна одлука нису измениле у мери која би оправдала смањење висине доприноса тужиоца издржавању малолетног туженог прописане одредбом члана 164. Породичног закона.

Наиме, одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Одредбом члана 154. став 1. истог закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, док је одредбом члана 160. став 1. прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања према ставу 2. и 3. овог члана зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

По оцени ревизијског суда, приликом одлучивања о захтеву тужиоца за измену раније одлуке, побијаном одлуком правилно су оцењене све релевантне околности, и то најпре потребе малолетног туженог према његовом узрасту, усаглашене захтевима и условима средине у којој живи у време доношења нижестепених одлука, које су се повећале у односу на ранију одлуку, као и да је висина доприноса одређена у мањем износу од половине минималне суме издржавања, као и материјалне и породичне прилике оба родитеља, и у склопу наведеног њихове могућности да доприносе издржавању мал.туженог. Наиме, нижестепени судови су ценили могућности тужиоца, као дужника издржавања утврђене у складу са чланом 160. став 3. Породичног закона, имајући у виду да имовинске прилике тужиоца нису неповољније у односу на ранији период, већ супротно имајући у виду улагања тужиоца у куповину непокретности и новог аутомобила. Осим тога, тужилац има могућност издавања пословног простора и оствривања додатног прихода. Код наведеног, а имајући у виду да је сходно члану 162. став 3. ПЗ родитељ дужник издржавања у обавези да детету омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања, то су неосновани наводи ревидента којима се указује да његове могућности за издржавање мал.детета нису правилно утврђене. Околност да је тужилац након доношења другостепене пресуде добио дете у новој заједници није од утицаја на одлучивање у овом поступку, већ евентуално може бити од утицаја у другом поступку у вези са издржавањем мал.туженог.

Осталим ревизијским наводима тужиоца се указује на утврђено чињенично стање и исти не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање. Чињенични наводи тужиоца не доводе у сумњу правилност примењеног материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета правилном применом одредаба члана 153. и 154. ЗПП у вези члана 207. ПЗ.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**